

[Lange.]

inde i meget store Risikoer, de er inde i Millionrisikoer for de Varer, der var svømmende den 9. April og aldrig naaede hjem. De er inde i saa store Risikoer, at selv om det gaar nogenlunde, vil man næppe komme uden om, at det betyder meget store Tab.

Jeg vil ogsaa gerne rette et andet Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. For nogle Maaneder siden havde vi Lejlighed til under Behandlingen af Lovforslaget om Laan til Saasød at diskutere Forstaaelsen af Lovforslaget. Den højtærede Landbrugsminister gjorde en anden Opfattelse gældende end den, jeg hævdede, og naturligvis gælder Landbrugsministerens Fortolkning vel nok noget mere end min. Ministeren fortolkede Lovbestemmelsen saaledes, at de Landmænd, der fik Laan til Anskaffelse af Saasød — saa vidt jeg husker, var det 20 Kr., de kunde faa pr. Tønde —, var forpligtede til at aflevere et tilsvarende Antal Tønder Vintersød til den samme Pris, hvorimod jeg mente, at Loven maatte forstaaes paa den Maade, at de skulde aflevere et Kvantum Vintersød, der maaske nok kunde være det samme Antal Tønder, de havde faaet Laan til, men at de naturligvis skulde have den samme Pris som andre, det vil altsaa sige, at hvis de afleverer Rug, skal det være til 29 Kr. Den højtærede Landbrugsminister og jeg kunde ikke paa det Tidspunkt blive enige om Spørgsmaalet, men jeg haaber, vi vil kunne blive enige om det i Dag. Det vilde jo ikke være rimeligt, om disse Landmænd, der maaske hører til de økonomisk svageste stillede, kom til at aflevere deres Vintersød til en Pris af 20 Kr.

Jeg skal ikke gøre flere Bemærkninger om selve Lovforslaget, men jeg vil gerne til Slut pege paa, at Forslaget ogsaa har sine Konsekvenser, bl. a. den Konsekvens, som alle kan se, og som ogsaa har været omtalt, at det maa paavirke Fremstillingsprisen for Brød og da særlig Fremstillingsprisen for Rugbrød. Jeg ved, at den højtærede Landbrugsminister i det andet høje Ting har udtalt, at man vil søge at klare dette Spørgsmaal gennem en vis Regulering af Lønningerne i Forhold til den forhøjede Pris. Jeg vil meget gerne, idet jeg er klar over, at dette ikke har noget direkte med Forslaget om en Kornordning at gøre, alligevel udtale som mit Ønske, at det vil være muligt at finde en Ordning, der ikke fremkaldt en saa stor Forhøjelse af Rugbrødsprisen, som der her er Tale om, og en Ordning, der ikke kræver, at vi skal til at røre ved den Ordning, vi traf for faa Maaneder siden med Hensyn til at sætte Pristallet ud

af Kraft som Lønregulator. Vi var dengang alle sammen klar over, ikke at det var ønskeligt at gaa til denne Ændring af Bestemmelserne om Lønningerne, men at Nødvendigheden tvang os dertil, og det vilde derfor efter min Mening være meget uheldigt, om man allerede nu skulde forlade dette og igen glide ind i noget, som man for faa Maaneder siden syntes var højt uheldigt.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag.

Oluf Johansen: Hidtil gældende Kornlove har, om jeg saa maa sige, været rene Landbrugsanliggender, især i prismæssig Henseende. Dette gælder ogsaa indeværende Aars Kornlov, dog sikrer Bemyndigelsesloven Vintersæden til Brødkorn. Det foreliggende Lovforslag fortsætter hermed og gaar jo langt videre. Den kommende Kornordning er det allervigtigste Led i denne usikre Tids Hjælpeplan. Den faar den Dobbeltopgave at tilrette Grundlaget for Befolkningens Forsyning med Brød, Mel og Gryn og at fordele Landmændene imellem Grundlaget for en stærkt, ja meget stærkt, reduceret Landbrugsproduktion, hvilket sidste bliver Følgen baade af den førstnævnte Sikring for Befolkningen og af Afspærringen for de vante Tilførsler udefra af Foderkorn og Oliekager.

Det er en Lovgivning, der griber dybt ind i tilvante Forhold, men det kan ikke være anderledes, og det erkendes jo ogsaa fra alle Sider. Jeg vil mene, at denne Erkendelse har været Ledetraaden for de forudgaaende Forhandlinger og det opnaaede Forlig mellem den højtærede Landbrugsminister og Landbrugsorganisationerne. Forslaget kommer ligesom mange andre i omtrent færdig Stand til Rigsdagen. Vi lever jo i en Stænderdeputationernes Tid, hvor Erhvervenes valgte Tillidsmænd løser store Opgaver i Samarbejde med Lovgivningsmagten, og i dette Sammenspil mellem Erhvervsinteresser og Lovgivningsmagt skabes Grundlaget for det Brobygningsarbejde Klasser og Partier imellem, som Tiden har virkeliggjort, og som stærkest er symboliseret i Fællesregeringen.

For det første ved de i Forslaget opstillede Afleveringsregler, for det andet ved Tildelingen af Erstatningskorn og for det tredje ved Tilkøbsmulighederne for de allermindste Jordbrugere er der i Forslaget vist et forstaaende Hensyn til de forskellige Størrelsesgruppers Særpræg i Produktionsvilkaar. Vi maa bevidst indstille os paa